

?La societat del sandvitx mixt

Partim del supòsit que hem de menjar alguna cosa, no disposem de gaire temps i no ens ve de gust cuinar. Quines solucions tenim? N'hi ha una que és gairebé universal i molt recurrent, un sandvitx mixt, de pernil i formatge, un biquini. Menjar fàcil, ràpid, no excel·lent, però tampoc dolentíssim. Diguem que té una qualitat mitjana. Apliquem aquest exemple a la nostra vida quotidiana. Per poc que ho analitzem ens adonem que pràcticament tots els camps estan regits avui per una qualitat mitjana, estem immersos en la dictadura de les coses mediocres. El filòsof i professor de la Universitat de Quebec Alain Deneault assenyala que vivim un ordre en el qual la mitjana ha deixat de ser una síntesi abstracta que ens permet entendre l'estat de les coses i ha passat a ser l'estàndard imposat que estem obligats a acatar. Analitza com els ciutadans són cada vegada més idiotes. La majoria de les persones prefereixen ensopir-se abans que pensar, a veure com a inevitable el que resulta inacceptable i com a necessari el que és repugnant. D'aquesta manera els nostres sistemes massius de qualificació, d'avaluació i d'indicadors estan pensats per gestionar la mitjana, per la qual cosa qualsevol dissonància o qüestió que ens soni estranya sol qualificar-se com a dolenta.

Crec que aquest sistema s'ha consolidat totalment en la nostra societat. Els polítics adoren la mediocràcia; tots, amb independència de les seves tendències, estan instal·lats en aquest engranatge. És molt més fàcil no sortir-se dels límits de la mitjana, una mitjana que els votants han triat precisament per no sortir de la seva mitjana, la mitjana ho regeix tot, no hi ha lloc per a la discrepància fonamentada, ni per a les ments brillants o per a estadistes amb visió de futur. Avui tot es redueix a l'estratègia de la mitjana. En l'àmbit laboral o professional el sistema funciona igual, es busquen professionals mitjans, no dolents, però que no brillin pel seu compte. Les organitzacions prefereixen persones que no estiguin compromeses políticament o moralment o que no siguin originals en els seus pensaments i mètodes. Volen treballadors mediocres, però competents, que estiguin en la mitjana. En l'àrea personal passa el mateix, les relacions de parella són cada vegada més breus i complicades, molta gent prefereix la solitud en comptes d'un compromís real i fort, els espanta involucrar-se en un projecte que no controlen del tot perquè no depèn d'ells solament, i les parelles viuen relacions mitjanes que no satisfan ningú.

La mediocritat s'ha convertit en un estàndard, un sistema que a més es promou. Ser mediocre ja no és una tara, ara resulta que fins i tot podria ser una virtut. Si entenem que la democràcia és un bon sistema de govern per a la mitjana de la gent, podríem millorar-ho elevat aquesta mitjana i promovent una bona base cultural de formació, això serviria per sortir d'aquestes mitjanes i anar cap a una societat més sostenible i solidària, on podrem brillar per la nostra individualitat i ser molt més originals.

Siguem *Smart People*.